

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/866/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214201012
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3214201012.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa U., zastúpeného Q. proti odporcovi T., o zaplatenie 547,93 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 21. júla 2014, č.k. 6C/47/2014-68 takto

rozhodol:

Odvolanie odporcu **o d m i e t a .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 183,63 eur s úrokom z omeškania 8,75% ročne od 30.11.2012 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že priznal navrhovateľovi nárok na odplatu za poskytnuté služby podľa faktúr č. XXXXXXXXXXXX (77,09 eur), č. XXXXXXXXXXXX (20,06 eur), č. XXXXXXXXXXXX (63,43 eur), č. XXXXXXXXXXXX (2,99 eur) a č. XXXXXXXXXXXX (20,06 eur), čo predstavuje spolu (bez poplatku za upomienku a poplatkov za odpojenie) 183,63 eur. Navrhovateľ však nemá nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 360,00 eur uplatňovanej v pokuse o pokonávku. Ako správne uviedol navrhovateľ už v návrhu, ustanovenia dodatkov k zmluvám, ktoré sa týkajú zmluvnej pokuty (bod 2.5 oboch dodatkov), je potrebné hodnotiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku z dôvodu, že táto podmienka dohodnutá navrhovateľom v štandardnej typovej (spotrebiteľskej) zmluve, poškodzuje spotrebiteľa. Táto zmluvná podmienka veľmi široko formuluje okruh porušení povinností spotrebiteľom, ktoré sú zmluvnou pokutou sankcionované ("v prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4"), a tiež stanovuje pomerne vysokú sankciu bez ohľadu na závažnosť konkrétneho porušenia povinnosti spotrebiteľa (napr. aj v prípade, že spotrebiteľ nezaplatí faktúru len za posledný mesiac zmluvnej viazanosti). Navrhovateľ však v návrhu uplatňoval sumu 360,00 eur nie titulom zmluvnej pokuty, ale titulom náhrady škody. Súd návrh v tejto časti zamietol. Navrhovateľ súdu nepredložil žiadne dôkazy o výške škody, ktorá mu skutočne vznikla porušením povinnosti zo strany odporcu. Na dôkaznom bremene navrhovateľa nič nemení ani vyhlásenie odporcu (spotrebiteľa) v čl. 3 bode 3.7 oboch dodatkov, že si je vedomý, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie sú mu predávané za zľavnenú cenu len z dôvodu dvojročnej viazanosti a že porušením jeho povinností by vznikla navrhovateľovi škoda minimálne v rozsahu zľavy z ceny mobilného telefónu. Takéto vyhlásenie môže preukázať iba to, že odporca si bol vedomý možnosti spôsobenia škody (aj táto preukaznosť je však podstatne redukovaná tým, že toto vyhlásenie bolo súčasťou formulárovej spotrebiteľskej zmluvy), avšak nijako nezbavuje navrhovateľa povinnosti preukázať skutočne vzniknutú škodu. Nahradenie dôkazu o skutočne vzniknutej škode vyhlásením resp. dohodou účastníkov zmluvy by znamenalo de facto opäť len zavedenie dohody o zmluvnej pokute, ktorú by súd z už vyššie uvedených dôvodov považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Znamenalo by to tiež zbavovanie sa dôkazného bremena zo strany dodávateľa, čo je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka. To, že navrhovateľ poskytol odporcovi mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za zníženú cenu, bolo súčasťou jeho obchodnej stratégie.

Skutočnosť, že odporca neuhradil faktúry za služby, nemá žiadnu priamu súvislosť so škodou, ktorá mala navrhovateľovi podľa jeho tvrdenia vzniknúť tým, že zostala neuhradená časť ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia. Listiny predložené navrhovateľom, označené ako "Detaily k SOS", ktoré majú pravdepodobne (navrhovateľ nevysvetlil účel ani pôvod týchto listín) preukazovať cenu, za ktorú mal navrhovateľ také isté mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia predávať mimo akcií, nemôže súd považovať za dostatočný dôkaz. Jednak ide (pravdepodobne, keďže navrhovateľ nevysvetlil pôvod listín) o výpisy z vnútornej evidencie navrhovateľa, ktoré teda v podstate obsahujú len vyhlásenia navrhovateľa o akciovej cene a o predajnej cene bez akýchkoľvek dôkazov, a jednak vôbec nejde o dôkaz o tom, že navrhovateľovi skutočne vznikla konkrétna škoda v priamej príčinnej súvislosti s porušením povinnosti odporcu. Keďže sa odporca neuhradením faktúr riadne a včas dostal do omeškania, patrí navrhovateľovi nárok na úrok z omeškania. Pokus o pokonávku navrhovateľ odoslal dňa 16.11.2012 a aj keď pošta zásielku vrátila ako neprevzatú v odbernej lehote, v súlade s ustanovením článku 16 bodu 16.2 písm. a) všeobecných podmienok súd považoval zásielku za doručení uplynutím troch pracovných dní od jej podania na pošte, keďže navrhovateľ zásielku odoslal na adresu uvedenú v zmluve a v dodatku, pričom odporca mu neoznámil inú adresu na doručovanie. Fikcia doručenia pritom nie je v rozpore s ochranou spotrebiteľa, keďže aj spotrebiteľ by mal byť zodpovedný za miesto, ktoré oznamuje zmluvným partnerom ako adresu na doručovanie, a pokiaľ sa na tomto mieste dlhšie nezdržiava, zabezpečiť si preberanie pošty inak (napr. doposlaním alebo splnomocnením). Navrhovateľ v pokuse o pokonávku vyzval odporcu, aby uhradil dlžnú sumu do 29.11.2012, preto sa odporca dostal do omeškania so zaplatením od 30.11.2012. Výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná k tomuto dňu bola 0,75 %, preto je výška úroku z omeškania 8,75 % ročne. Navrhovateľovi vznikli trovy konania zaplatením súdneho poplatku za návrh vo výške 46,50 eur. Iné trovy na strane navrhovateľa neboli zistené, a navrhovateľ mal vo veci plný úspech, preto mu bola priznaná náhrada trov konania vo výške zaplateného súdneho poplatku. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 42 ods. 1 písm. a/, § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z.z., § 52 ods. 1, § 517 ods. 2, § 544 ods. 1 Obč. zákonníka, § 142 ods. 1 O.s.p. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože každý z nich mal vo veci úspech len čiastočný.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca. V podstate namietal nesprávne zistený skutkový stav veci a nesprávne právne posúdenie veci. Navrhol, aby rozsudok súdu prvého stupňa odvolací súd prehodnotil a vzal do úvahy jeho požiadavky a práva a prípadné sankcie plne uplatnené voči navrhovateľovi za poškodenie jeho osoby.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd skôr, ako pristúpil k vecnému preskúmaniu odvolania, zisťoval, či odvolanie odporcu bolo podané v zákonom stanovenej lehote.

Podľa § 204 ods. 1 veta prvá O.s.p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Spôsob doručovania písomností súdom upravujú ustanovenia § 45 a nasl. O.s.p. Podľa citovaného ustanovenia súd doručuje písomnosti sám alebo poštou. V súlade s § 47 ods. 1 O.s.p. do vlastných rúk treba doručiť písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a iné písomnosti, ak to nariadi súd.

Do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty (§ 57 ods.1 O.s.p.). Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, druhá veta, ak koniec lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon, alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (ods. 3 cit. ust.).

Podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene (t.j. po lehote ustanovenej zákonom na podanie odvolania).

Z obsahu spisu vyplýva, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa bol odporcovi riadne doručený dňa 28.08.2014, čo má súd za preukázané z vrátenej doručenky. To znamená, že deň 28.08.2014 je potrebné považovať za deň doručenia napadnutého rozsudku. Lehota na podanie odvolania proti napadnutému rozsudku začala plynúť nasledujúci deň po dni doručenia, t.j. dňa 29.08.2014, a jej posledný deň pripadol na 12.09.2014. Odporca podal odvolanie prostredníctvom pošty v K. dňa 17.09.2014, t.j. po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej odvolacej lehoty.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd odvolanie odporcu ako oneskorene podané odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p., pričom odvolaním sa po vecnej stránke nezaoberal.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p., keď úspešnému navrhovateľovi však náhradu týchto trov nepriznal, nakoľko si žiadne trovy neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.